

b) Ja uz 7. jautājuma a) apakšjautājumu atbilde ir apstiprināšana, vai izmēģinājumu lauciņu teritorijas norādīšana divdesmit vai simt reižu palielinājumā ir samērīga attiecībā uz privāto interešu (aizsargāt uzņēmumus, tostarp to darbiniekus un ražojumus) un sabiedrības interešu (nepieļaut kaitniecību biotehnoloģiskās attīstības klimatom Nīderlandē) aizsardzību?

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 12. marta Direktīva par ģenētiski modificētu organismu apzinātu izplatīšanu vidē un Padomes Direktīvas 90/220/EEK atcelšanu (OV L 106, 1. lpp.).
 (²) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīva par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu (OV L 41, 26. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) 2008. gada 7. augusta rīkojumu — *Romana Slanina/Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien*

(Lieta C-363/08)

(2008/C 285/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Romana Slanina*

Atbildētājs: *Unabhängiger Finanzsenat Außenstelle Wien*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai no Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (¹) (turpmāk tekstā — “Regula”), izriet, ka Austrijā dzīvojoša un algotu darbu strādājoša vīra šķirtajai nestrādājošai sievai saglabājas tiesības saņemt ģimenes pabalstu (par vienu bērnu) Austrijā, ja viņa ir nodibinājusi dzīvesvietu citā dalībvalstī un uz turieni ir arī pārcēlusī svarīgākās dzīves intereses, un ja turklāt viņa tur nestrādā?

2) Vai, atbildot uz pirmo jautājumu, nozīme ir apstāklim, ka Austrija, kur paliek šķirtais vīrs, kurš dzīvo un strādā tikai tur, šim vīram, pastāvot dotajiem nosacījumiem, piešķir tiesības uz ģimenes pabalstu (par bērnu), ja šķirtajai sievai šo tiesību vairs nav?

3) 3. Vai no Regulas izriet šķirtās sievas tiesības uz ģimenes pabalstu (par bērnu) Austrijā, kur dzīvo un strādā šķirtais vīrs un bērna tēvs, ja pirmajā jautājumā minētie apstākļi izmainās tā, ka sieva jaunajā dalībvalstī sāk strādāt?

- (¹) OV L 149, 2. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Izteikts ar *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) 2008. gada 11. augusta rīkojumu — *Agrana Zucker GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*

(Lieta C-365/08)

(2008/C 285/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Agrana Zucker GmbH*

Atbildētājs: *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 par cukura tirgu kopīgu organizāciju (¹) 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka arī cukura kvotai, kuru saskaņā ar Komisijas 2007. gada 16. marta Regulas (EK) Nr. 290/2007, ar ko 2007./2008. tirdzniecības gadam nosaka Padomes Regulas (EK) Nr. 318/2006 19. pantā minēto procentuālo daļu, (²) 1. pantu preventīvās izņemšanas no tirgus rezultātā nevar izmantot, ir jābūt daļai no ražošanas nodevas aprēķina bāzes?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

Vai Padomes 2006. gada 20. februāra Regulas (EK) Nr. 318/2006 16. pants ir saderīgs ar primārajām tiesībām, it īpaši, ar no EKL 34. panta izrietošo samērīguma principu un diskriminācijas aizliegumu?

(¹) OV L 58, 1. lpp.

(²) OV L 78, 20. lpp.

Prasība, kas celta 2008. gada 12. augustā — Eiropas Kopienų Komisija/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-369/08)

(2008/C 285/37)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — E. Traversa un P. Dejmek)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka *Straßenverkehrszulassungsordnung* (Ceļu satiksmes līdzekļu reģistrācijas noteikumi) VIIIb. pielikuma 2.1. punkts ir pretrunā EKL 43. pantam, skatot kopā ar EKL 48. pantu;
- piespriest Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

EKL 43. panta pirmajā daļā ir noteikts, ka ierobežojumi kādas dalībvalsts pilsoņu brīvībai veikt uzņēmējdarbību citā dalībvalstī ir aizliegti. No EKL 48. panta izriet, ka tādu sabiedrību tiesiskais statuss, kuru juridiskā adrese, galvenā vadība vai galvenā uzņēmējdarbības vieta ir Kopienā, Līguma noteikumu uzņēmējdarbības veikšanas brīvības jomā ir pielīdzināts to fizisko personu tiesiskajam statusam, kuras ir dalībvalstu pilsoņi. Kā norāda Komisija, noteikumi par vienlīdzīgu attieksmi aizliedz ne tikai acīmredzamu diskrimināciju pilsonības dēļ vai sabiedrību gadījumā — reģistrācijas valsts dēļ, bet arī visa veida slēptu diskrimināciju, kas, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, rada tādas pašas sekas.

Saskaņā ar *Straßenverkehrszulassungsordnung* (Ceļu satiksmes līdzekļu reģistrācijas noteikumi) VIIIb. pielikuma 2.1. punktu Vācijā tehniskās apskates organizācijai var atļaut veikt tehniskās

apskates un drošības pārbaudes, kā arī pieņemt transportlīdzekļus tikai tad, ja tajā strādā vismaz 60 patstāvīgi transportlīdzekļu inspektori, kam šī profesija ir galvenā nodarbošanās, turklāt šādas organizācijas atzītajā darbības teritorijā ir jābūt tādām apskates inženieru skaitam, lai uz katriem tās teritorijā reģistrētajiem 100 000 transportlīdzekļiem un piekabēm būtu vismaz viens vai augstākais 30 apskates inženieru.

Kā norāda Komisija, šāds nosacījums ir brīvības veikt uzņēmējdarbību prettiesisks ierobežojums, kas nav saderīgs ar EKL 43. pantu, vajadzības gadījumā skatot to kopā ar EKL 48. pantu. Nosacījums, ka organizācijā jābūt obligātam minimālajam patstāvīgu inspektoru skaitam, kas darbojas galvenokārt šajā profesijā, ir kvalitatīvs ierobežojums, jo uzņēmumiem, kas vēlas veikt attiecīgo darbību, tiek uzspiesta noteikta struktūra. Šāds nosacījums it īpaši nozīmē atkarīgu nodarbināto izslēgšanu, kas nevar kļūt par šādas tehniskās apskates organizācijas dalībniekiem. Papildus tam strīdīgais noteikums rada kvantitatīvu ierobežojumu, jo ar to šādai tehniskās apskates organizācijai ir paredzēts minimālais obligātais dalībnieku skaits. Šādi atzīšanas nosacījumi jebkuram citā dalībvalstī likumīgi reģistrētām tirgus dalībniekam, kam ir cita juridiska forma vai iekšējā struktūra, padara neiespējamu Vācijā piedāvāt tehniskās kontroles pakalpojumus. Visbeidzot, nosacījums, ka šādas organizācijas atzītajā darbības teritorijā ir jābūt tādām apskates inženieru skaitam, lai uz katriem tās teritorijā reģistrētajiem 100 000 transportlīdzekļiem un piekabēm būtu vismaz viens apskates inženieris, ir pretrunā EKL 43. pantam (saistībā ar EKL 48. pantu) tiktāl, ciktāl šāds kritērijs nostāda nelabvēlīgāka situācijā juridiskas personas, kas jau ir dibinātas citās dalībvalstīs un kuru apskates inženieru reģistrācijas vieta ne vienmēr ir atzītajā teritorijā.

Šajā gadījumā nav piemērojams nedz EKL 45., nedz EKL 46. pants.

EKL 45. pantā ir noteikts, ka Līguma noteikumus uzņēmējdarbības veikšanas brīvības jomā nepiemēro tādās darbības jomās, kas attiecīgās dalībvalstīs pastāvīgi vai īslaicīgi ir saistītas ar valsts varas īstenošanu. No pastāvīgās judikatūras izrietošie kritēriji par tiešu un konkrētu valsts varas īstenošanu tehniskās apskates organizāciju darbībā, it īpaši, veicot tehniskās apskates, šajā gadījumā nav izpildīti. Ne fakts, ka tehniskās apskates organizācijām esot jālemj par apskates uzlīmju izdošanu vai atsaukšanu, ne šo organizāciju valsts uzraudzība nepierāda to valsts varas īstenošanas pienākumus. Pirmkārt, galīgo lēmumu par apskates uzlīmes nepiešķiršanu var pieņemt tikai attiecīgās federālās zemes kompetentā iestāde (t.i., reģistrācijas iestāde) un nevis tehniskās apskates organizācija. Tehniskās apskates organizācijām drīzāk ir reģistrācijas iestādes palīga un sagatavotāja nozīme. Otrkārt, no fakta, ka valsts pārrauga zināmas iestādes, nevar secināt, ka visas pārraudzībā esošo iestāžu darbības ir saistītas ar valsts varas īstenošanu. Pat tad, ja tehniskās apskates organizācijas atsevišķas darbības būtu uzskatāmas par valsts varas īstenošanu, transportlīdzekļu tehniskās kontroles neietveršana uzņēmējdarbības veikšanas brīvības piemērojamības jomā